

2. Petrova Poslanica

¹ Od Simona Petra, sluge i apostola Isusa Hrista, onima što su primili s nama jednu èasnu vjeru u pravdi Boga našega i spasa Isusa Hrista:

² Blagodat i mir da vam se umnoži poznavanjem Boga i Hrista Isusa Gospoda našega.

³ Buduæi da su nam sve božanstvene sile njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti, darovane poznanjem onoga koji nas pozva slavom i dobrodjetelju,

⁴ Kroz koje se nama darovaše èasna i prevelika obeæanja, da njih radi imate dijel u Božijoj prirodi, ako uteèete od tjelesnijeh želja ovoga svijeta.

⁵ I na samo ovo okrenite sve staranje svoje da pokažete u vjeri svojoj dobrodjetelj, a u dobrodjetelji razum,

⁶ A u razumu uzdržanje, a u uzdržanju trpljenje, a u trpljenju pobožnost,

⁷ A u pobožnosti bratoljublje, a u bratoljublju ljubav.

⁸ Jer kad je ovo u vama, i množi se, neæe vas ostaviti lijene niti bez ploda u poznanju Gospoda našega Isusa Hrista.

⁹ A ko nema ovoga slijep je, i pipa zaboravivši oèišæenje od starijeh svojijeh grijeha.

¹⁰ Zato, braæo, postarajte se još veæma da svoju službu i izbor utvrdite; jer èineæi ovo neæete pogriješiti nikad;

11 Jer vam se tako obilno dopusti ulazak u vjeèno carstvo Gospoda našega i spasa Isusa Hrista.

12 Zato se neæu olijeniti opominjati vam jednako ovo, ako i znate i utvrðeni ste u ovoj istini;

13 Jer mislim da je pravo dokle sam god u ovom tijelu da vas budim opominjanjem,

14 Znajuæi da æu skoro tijelo svoje odbaciti kao što mi kaza i Gospod naš Isus Hristos.

15 A trudiæu se svakojako da se i po rastanku mojemu možete opominjati ovoga;

16 Jer vam ne pokazasmo sile i dolaska Gospoda našega Isusa Hrista po pripovijetkama mudro izmišljenijem, nego smo sami vidjeli slavu njegovu.

17 Jer on primi od Boga oca èast i slavu kad doðe k njemu takovi glas: ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji.

18 I ovaj glas mi èusmo gdje siðe s neba kad bijasmo s njim na svetoj gori.

19 I imamo najpouzdaniju proroèku rijeè, i dobro èinite što pazite na nju, kao na vidjelo koje svijetli u tamnome mjestu, dokle dan ne osvane i danica se ne rodi u srcima vašima.

20 I ovo znajte najprije da nijedno proroštvo književno ne biva po svome kazivanju;

21 Jer nikad proroštvo ne bi od èovjeèije volje, nego nauèeni od svetoga Duha govoriše sveti Božiji ljudi.

2

1 A bijaše i lažnijeh proroka u narodu, kao što æe i meðu vama biti lažnijeh uèitelja, koji

æe unijeti jeresi pogibli, i odricaæe se gospodara koji ih iskupi i dovodiaæe sebi naglu pogibao.

² I mnogi æe poæi za njihovijem neèistotama kojima æe se huliti na put istine.

³ I u lakomstvu loviaæe vas izmišljenijem rijeèima. Njihov sud odavno ne docni, i pogibao njihova ne drijema.

⁴ Jer kad Bog ne poštedje anđela koji sagriješiše, nego ih metnu u okove mraka paklenoga, i predade da se èuvaju za sud;

⁵ I prvoga svijeta ne poštedje, nego saèuvavši samosmoga Noja, propovjednika pravde, navede potop na svijet bezbožnièki;

⁶ I gradove Sodom i Gomor sažeže i razvali i osudi, i postavi ugled bezbožnicima koji bi postali;

⁷ I izbavi pravednoga Lota, koga osramotiše bezakonici neèistotom življenja;

⁸ Jer kad življaše pravednik meðu njima, gledajuæi i slušajuæi bezakona djela, muèaše od dana do dana pravednu dušu;

⁹ Zna Gospod pobožne izbjavljati od napasti, a nepravednike muèeæi èuvati za dan sudni;

¹⁰ A osobito one koji idu za tjelesnijem željama neèistote, i ne mare za poglavarstvo, i koji su bezobrazni i samovoljni, i ne drkæu huleæi na slavu.

¹¹ Kad anđeli, koji veæu snagu i silu imaju, ne izgovaraju na njih pred Gospodom hulnoga suda;

¹² A oni, kao nerazumna životinja, koja je od prirode na to stvorena da se hvata i kolje, hule na ono što ne razumiju, i u pogibli svojoj propašæe

¹³ Primajuæi platu nepravde. Oni misle da je

slast èastiti se svaki dan; oni su sramota i grijeh, koji se hrane svojijem prijevarama, jeduæi s vama;

14 Imaju oèi pune preljuboèinstva i neprestanoga grijeha; prelašæuju neutvrðene duše; imaju srce nauèeno lakomstvu, djeca kletve;

15 Ostavivši pravi put, zaðoše, i idu putem Valaama Vosorova, kome omilje plata nepravedna;

16 Ali bi pokaran za svoje bezakonje: skot nijemi progovorivši glasom èovjeèijim zabrani bezumlje prorokovo.

17 Ovo su bezvodni izvori, i oblaci i magle koje progone vjetrovi, za koje se èuva mrak tamni vavijek.

18 Jer govoreæi ponosite i lažljive rijeèi prelašæuju na neèistote tjelesnijeh želja one koji otkora bježe od onijeh što žive u prijevari.

19 I obeæavaju im slobodu a sami su robovi pogibli; jer koga ko nadvlada onaj mu i robuje.

20 Jer ako odbjegnju od neèistote svijeta poznanjem Gospoda i spasa našega Isusa Hrista, pa se opet zapletu u njih i budu nadvladani, bude im pošljednje gore od prvoga;

21 Jer im bješe bolje da ne poznaše puta pravde, negoli kad poznaše da se vrate natrag od svete zapovijesti koja im je predana.

22 Jer im se dogodi istinita pripovijest: pas se povraæa na svoju bljuvotinu, i: svinja okupavši se, u kaljužu.

3

¹ Evo vam, ljubazni, veæ pišem drugu poslanicu u kojima budim napominjanjem vaŝ èisti razum,

² Da se opominjete rijeèi koje su naprijed kazali sveti proroci, i zapovijesti svojijeh apostola od Gospoda i spasa.

³ I ovo znajte najprije da æe u poŝljednje dane doæi rugaèi koji æe življati po svojijem željama,

⁴ I govoriti: gdje je obeæanje dolaska njegovoga? Jer otkako oci pomriješe sve stoji tako od poèetka stvorenja.

⁵ Jer navalice neæe da znadu da su nebesa bila otprije i zemlja iz vode i usred vode Boŝijom rijeèi.

⁶ Zato tadaŝnji svijet bi vodom potopljen i pogibe.

⁷ A sadaŝnja nebesa i zemlja tom istom rijeèi zadržana su te se èuvaju za dan straŝnoga suda i pogibli bezakonijeh ljudi.

⁸ Ali ovo jedno da vam ne bude nepoznato, ljubazni, da je jedan dan pred Gospodom kao hiljada godina, i hiljada godina kao jedan dan.

⁹ Ne docni Gospod s obeæanjem, kao ŝto neki misle da docni, nego nas trpi, jer neæe da ko pogine, nego svi da doðu u pokajanje.

¹⁰ Ali æe doæi dan Gospodnji kao lupeŝ noæu, u koji æe nebesa s hukom proæi, a stihije æe se od vatre raspasti a zemlja i djela ŝto su na njoj izgorjeæe.

¹¹ Kad æe se dakle ovo sve raskopati, kakovijem treba vama biti u svetom življenju i poboŝnosti,

¹² Èekajuæi i želeæi da bude skorije dolazak Božijega dana, kojega æe se radi nebesa spaliti i raskopati, i stihije od vatre rastopiti?

¹³ Ali èekamo po obeæanju njegovu novo nebo i novu zemlju, gdje pravda živi.

¹⁴ Zato, ljubazni, èekajuæi ovo starajte se da vas on naðe èiste i prave u miru.

¹⁵ I trpljenje Gospoda našega držite za spasenje; kao što vam i ljubazni naš brat Pavle po danoj mu premudrosti pisa.

¹⁶ Kao što govori o ovome i u svima svojijem poslanicama, u kojima imaju neke stvari teške razumjeti, koje nenauèeni i neutvrðeni izvræu, kao i ostala pisma, na svoju pogibao.

¹⁷ A vi dakle, ljubazni, znajuæi naprijed, èuvajte se da prijevarom bezakonika ne budete odvedeni s njima, i ne otpadnete od svoje tvrðe;

¹⁸ Nego napredujte u blagodati i u poznanju Gospoda našega i spasa Isusa Hrista. Njemu slava i sad i u vjeèna vremena. Amin.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27